

Motion till riksdagen 2005/06:A323

av Staffan Danielsson och Anders Larsson (c)

Statliga företag inom skogssektorn

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att säkerställa att statliga företag inom skogssektorn av all kraft arbetar för att ändra avtal så att diskrimineringen av lokala företagare undanröjs.

Motivering

En urgammal regel i gällande kollektivavtal mellan Skogs- och lantarbetsgivarna och Skogs- och träfacket tolkas nu av facket på ett sätt som enligt vår mening diskriminerar landets företagare med företagsformen enskild firma. Fackets tolkning är att avtalet förbjuder arbetsgivarna att anlita entreprenörer med enskild firma och F-skattsedel.

Arbetsgivarna vill ta bort denna diskriminering, men facket vägrar, och regeln finns kvar.

Regeln innebär i praktiken att det råder yrkesförbud för enskilda firmor att arbeta i skogsbruket åt arbetsgivare med kollektivavtal, dvs. de allra flesta skogsbolag och skogsentreprenörer. Tusentals småföretagare på landsbygden utestängs därmed från möjligheten att anlitas som entreprenörer åt dessa bolag. Det handlar om lantbrukare som breddar sin verksamhet, om skogsarbetare som startar eget och avser att utföra tjänster åt olika bolag osv.

Skulle den enskilda firman underkasta sig krångel och kostnader genom att bilda ett mycket litet aktiebolag, då faller yrkesförbudet genast bort.

Vill man värna om kollektivavtalen bör man givetvis harmonisera dem med övrig lagstiftning, som klart och tydligt fastslår lagligheten för en småföretagare att driva enskild firma med innehav av F-skattsedel. Antalet enskilda firmor i Sverige uppgår till flera hundra tusen st.

Det är ju självklart att diskriminering inte får ske på grund av ras, kön, religion m.m. Uppenbarligen sker den i dag på grund av valet av företagsform i ett gällande kollektivavtal. Det kan dröja innan prövning av lagligheten i detta kan ske. I avvaktan på sådan prövning, så att kanske diskriminering av företa-

Fel! Okänt namn på

gare med enskild firma förbjuds enligt diskrimineringslagen, kan staten gå före genom sina bolag inom det skogliga området, t.ex. Sveaskog. Miljöcertifieringsstandarden FSC stadgar också att kollektivavtal finns. Detta i sin tur innebär att skogsägare som säljer sin skog till FSC-certifierade bolag också måste uppfylla kravet att tillämpa gällande kollektivavtal för sina entreprenörer som avverkar och röjer i skogen. Detta leder till att de måste ersätta sina lokala företagare med entreprenörer som bedriver verksamheten i aktiebolagsform.

Detta är inte rimligt. Det drabbar givetvis landsbygden genom att de många som försöker bedriva kombinationsföretag genom att bl.a. sälja skogsbrukstjänster förbjuds att utföra tjänster enbart på grund av sin företagsform.

FSC-standarden sägs syfta till ett uthålligt och miljövänligt skogsbruk under socialt goda förhållanden samtidigt som skogsbruket skall verka för en långsiktig social och ekonomisk välfärd för dem som arbetar i skogen. Lever verkligen standarden upp till detta om den är diskriminerande mot tusentals lokala företagare enligt ovan? Kan ett skogsbolag som diskriminerar och utestänger en viss kategori av företag från möjligheten att erhålla arbete verkligen vara certifierad enligt FSC-standarden?

Mot bakgrund av den beskrivna verkligheten bör regeringen säkerställa att statliga företag inom skogssektorn av all kraft arbetar för att ändra sina olika avtal så att man inte längre diskriminerar lokala företagare med enskild firma.

Stockholm den 1 oktober 2005

Staffan Danielsson (c)

Anders Larsson (c)